

Posudek magisterské diplomové práce

Autor/ka práce: Václav Tvarůžka

Název práce: Strategie pro vytváření mýtů za účelem prodeje umění ve fotografii

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....C.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....C.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....C.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....D.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....
Celkové hodnocení diplomové práce.....C.....

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Václav Tvarůžka si ve své práci vytyčil cíl ukázat, jak jsou v souvislosti s uměleckou fotografií používány kategorie naivního umění, art brut nebo outsider art za účelem finančního zhodnocení takto kategorizovaných fotografických oevres. Tuto praxi se autor pokouší doložit na řadě konkrétních příkladů, historických i současnějších. Mezi jinými se věnuje malijskému fotografovi Seeydou Keitaovi, Johnem Szarkowskim „objeveným“ fotografickým „primitivům“ Jacquesi Henri Lartigueovi a Ernestu J. Belocqovi nebo recentnějším objevům díla Jana Tichého a Vivienne Maier. Z probíraných autorů typově vypadává česká dokumentaristka Libuše Jarcovjáčková. Jestliže Tvarůžka tvrdí, že je „svým vyzněním velmi podobným mýtickým konstruktem jako v případě Vivienne Maier [...] obestavěn také veřejnosti prezentovaný obraz české fotografky“, lze jeho tvrzení v případě absolventky FAMU Jarcovjáčkové přijmout jen v té nejobecnější rovině. Otázka pak je, jaký smysl má v souvislosti s prací Jarcovjáčkové používat termín outsider art, protože podobným typem „mýtických konstruktů“ je „obestavěna“ i celá řada kanonických postav dějin fotografie.

Je také otázka, co by mělo být výsledkem autorem podniknutého procesu demytologizace. Často jde zjevně o to ukázat, že ten který outsider nebyl ve skutečnosti outsider, nýbrž umělec jako každý jiný. V kapitole věnované Viviane Maier může Tvarůžka v tomto směru navázat na důkladnou monografii Pamelý Bannos a přitakává také jejímu závěru, že Maier byla „v první řadě fotograf a její složitá osobnost byla něco, co nemělo přímý vliv na její tvorbu“. Nejsem si jist, do jaké míry je tento přístup produktivní, pokud by nám šlo nejen o vyvrácení falešných mýtů, ale také o skutečné pochopení specifík autorů jako jsou Maier nebo Jan Tichý.

Práce Václava Tvarůžky je psána s vervou a zápalem pro věc, demytologizační agenda vede autora často k ostrým a někdy schematickým soudům. (Problematické je například autorovo tvrzení, že nejlepší „vykladačkou“ díla Libuše Jarcovjácové je umělkyně sama.) Ve svém výkladu se Tvarůžka opírá o několik akademických publikací, příležitostně pracuje s literaturou z oblasti kulturní žurnalistiky. Struktura práce není vždy úplně vyvážená, není například žádný důvod k tomu, aby autor věnoval několikanásobně méně prostoru mimořádně zajímavému případu Seeydou Keity než Viviane Maier.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji C.

Otázka:

Autora bych poprosil, aby rozvinul myšlenku, že amatérství znamenalo něco jiného ve fotografii než v jiných oborech vizuálního umění.

Datum:

Podpis: